

Samspelet mellan finans- och penningpolitik

ESO den 19 september 2022

Lars Heikensten

Inledning

- Talar inte för alla i finanspolitiska rådet, utan mer som någon som arbetat med ekonomisk politik.
- Bra rapport. Pedagogiska och balanserade litteraturgenomgångar. Rimliga slutsatser.
- Min övergripande hållning. Robusta och tydliga system det centrala snarare än finjusteringar. Debatten handlar ofta om det senare.

Samspelet i praktiken

- Intressant empiri. Ger inspiration. Men kan utvecklas.
- Dialog och bra samspel 1996-2005. Konsolideringen i fokus. Policymisstagen sammanhänge med prognosproblem, främst att produktiviteten överraskade positivt och att den neutrala räntan föll.
- Mindre utvecklad dialog efter 2005. Konstigt på sitt sätt. Lagstiftningen ger stort utrymme. Resultatet ändå i huvudsak bra. Hjälpt av tydliga ramar och begränsade utbudstörningar.
- Kriserna hanterades väl. Dialog förefaller då ha funnits.
- Motiv för förändringar: Alltid bra att putsa på systemet. Nya utmaningar förefaller kunna dyka upp.

Förslagen

- Inflationsmål på 3 procent. Ja, men inte unilateralt.
- Automatiska stabilisatorer. Ja, men inte så enkelt. En krispärm det viktigaste.
- Oberoende bedömningar. Ja, men i första hand inte fler utan några med djupare analyser.
- Finanspolitiska rådet. Ja till bedömningar av samspelet. Gärna reguljärt inslag. Ja, till ex ante bedömningar. Men iaktta försiktighet. Revisorsproblemet.
- Riktlinjer. Ja, i princip. Men förslag om att finanspolitiken ska stötta penningpolitiken behöver tänkas igenom. Hur avgörs när det är motiverat? Ska Riksbanken ges en roll? Hur ska man se på "secular stagnation"? Behöver ramverket ses över?